

LIBERTATEA

ABONAMENTUL: „Libertatea” cu „Foala Interesantă” și „Plugarul Luminat” — 120 Lei pe an, 60 Lei pe 1/2 an, 30 Lei pe 1/4 de an.
Pentru țărani, preoți, învățători, mici meseriași și mici negustori: „Libertatea” cu „Foala Interesantă” și „Plugarul Luminat” 100 Lei pe an, 50 Lei pe jumătate de an 25 Lei pe un pătrar de an. — Deosebite, foile nu se dau.
Pentru străinătate: Iugoslavia, Cehoslovacia 200 Lei. — Pentru America, 200 Lei pe an, trimiși prin cec de bancă tot la Orăștie.

Redacția în Orăștie (Trans.) | Foale pentru popor. | Director, Pr. IOAN MOȚA | Apare în fiecare Zi | Administrația în Orăștie Trans.)

Unele — altele.

Principele Carol, prin țară.

Alteța Sa Principele Carol, viitorul Domnitor al României, doarește să cunoască cât mai bine poporul și popoarele peste care va fi chemat într-o zi să domnească. Ca Domnii buni din povești, cari mergeau prin țara lor preschimbând în țărani, și așa puteau afla toate nevoile supușilor lor, cam așa face luminatul nostru Prinț. Sub o formă, sub alta, sub chipul de sportist, sau mergând în capul unei Societăți Culturale, Alteța Sa cutreără țara aproape într-una și caută prilej a cunoaște oamenii și împrejurările, — căci un bun Domnitor, trebuie să fie un bun cunoscător a stărilor din țara sa.

Pe Duminică în 14 Iunie Alteța Sa merge în Bucovina la o adunare a „Fundățiunii Culturale Principele Carol”, — și cu acel prilej va cerceta și câteva sate din jurul Cernăuților, pentru a se încredința mai de aproape de viața poporului de pe acolo și de nevoile lui.

Pacea lumii.

e mereu tulburată. Războiul din Marocco între câteva triburi (seminții) de acolo și stăpânirea franceză, sunt încă dârze. Franța e slăbită a trimite puteri armate serioase pentru a face pace în țara tulburată.

— În China sunt revoluții în felurite puncte.

— În Rusia a izbucnit revoluție în Rusia albă împotriva stăpânirii bolșevice.

Plecarea din T.-Severin și primirea din gări a studentului Corneliu Zelea-Codreanu.

Deoarece nici un ziar n'a amintit și n'a descris în întregime primirea ce i s'au făcut lui Corneliu Zelea-Codreanu și D-lui profesor Cuza, în drumul lor dela Turnu-Severin până la Iași, — înem să arătăm aci în câteva cuvinte ce s'a petrecut cu acest prilej:

Plecând din T.-Severin, unde a fost petrecut la gară și încărcat cu flori de Severineni, Corneliu Zelea-Codreanu, abia eșt din închisoare, împreună cu D-nii profesori Cuza și Șumuleanu (profesorul Găvăneșcu, îmbolnăvindu-se, a rămas în Severin) și cu studenții, au plecat în 3 vagoane, spre Moldova, în ziua de 28 Mai. În toate gările Olteniei și Munteniei, deși plecarea s'a făcut fără a fi înștiințat nimeni, și

mai ales în gările Filiași, Mierlești Craiova, Slatina, Coștești, Pitești, București, Ploiești, Buzău, R. Sărat și Focșani, — au ieșit în întâmpinarea trenului sute și mii de oameni, cu flori și muzici. A fost pretutindeni o izbucnire de bucurie ca după o mare biruință asupra unui dușman ticălos! În toate părțile Codreanu și cu D-l Cuza erau luați pe brațe, ținându-se în pletele gărilor cuvântări. Mai ales la Craiova, Pitești, București și Focșani, (la Focșani 6000 oameni au așteptat aproape o zi întreagă pe Codreanu în gară), primirea a fost de o mărție fără seamăn. Se vedeau bătrâni cari îi sărutau mâna lui Codreanu, ofițeri, țărani și tot felul de Români plângând de bucurie, în vreme ce florile cădeau ca ploaia peste cei ce biruiseră la T.-Severin, devenind nădejdea Românilor obidiți de Jidani. Și la Craiova și la Pitești, lumea îi ruga să se oprească macar o zi în orașul lor, spre a fi sărbătorit de tot poporul. D-l Cuza și Codreanu însă le mulțumea, spunând că nu se pot opri, dar se întorc în aceste orașe după nunt sa și va sta atunci câte-o zi în fiecare din ele. — În fiecare stație unde trenul avea de stat 4—5 minute, se oprea un sfert de ceas și câte jumătate de ceas până se rosteau mici cuvântări de salutare și de mulțumire, — așa că trenul de la Turnu la București și cel dela București la Iași a sosit cu mari întâzieri, pentru multele opriri în drum.

Locomotiva ce ducea trenul cu d. Cuza și studenții liberați, avea o svaestică uriașă în frunte, și vagoanele frumoase împodobite cu flori steaguri și cruci svaestice. Tot mersul a fost un adevărat „marș triumfal”. Guvernul de altfel n'a îndrăznit de astă dată să mai încerce nici o oprire ori samavolnicie. *Glăsuț poporului îi învățare să se țină în marginile legii.*

La București s'au adunat mii de studenți și altă lume, la piața din fața gării, unde d-l Cuza și Codreanu și alții li-au vorbit până la plecarea celui mai apropiat tren spre Moldova.

La Iași primirea a fost frumoasă, mulțimea ducându-se la Universitate, unde găsind pușe cordoane de jandarmi, le a rupt, și a pătruns în Universitate, acolo unde e casa studenților, de unde pornice mișcarea națională studențească împreună cu Codreanu și d-l Cuza, și unde se cuvenea să se sărbeze acea zi de reîntoarcere cu biruință.

În Universitate se ținură vorbiri, apoi Codreanu fu dus pe brațe până la casa sa.

În zilele următoare au mai avut loc primiri tot atât de frumoase la cărămidăria dela Ungheni și în Vaslui, unde Codreanu se dusese în vizită, cât și apoi în orașul pă-

rinților săi, în Huși, unde s'a în-tors zilele trecute.

Putem spune cu adevărat, că, cu prilejul liberării din închisoare a luptătorului național creștin Codreanu, *noția românească, dovedind că s'a trezit la cunoștința primejdiei ce ne amenință și a datoriei ce o avem, și-a îmbrățișat ea însăși, cu dragoste ne mai văzută, pe apărătorii și îndrumătorii ei!*

Sărbările dela Bințiș.

— Pentru Aurel Vlaicu. —

Luni a doua zi de Rusali, comuna Bințiș de lângă Orăștie, a fost locul de întrunire al unui mare număr de Români din cei cari înțeleg să cinstească pe fiii buni ai neamului lor.

Pentru a fi față la desvălirea tablei de marmoră cu scrisoare aurită pe ea, pusă spre vecinică pomenire pe casa în care s'a născut și a crescut Aurel Vlaicu, au ieșit în comuna Bințiș: Comitetul Despărțământului Orăștie al „Asociațiunii”, în frunte cu harnicul său Director dl Aron Demian; delegatul (solul) Comitetului Central dela Sibiu al Asociațiunii; apoi solia de 4 ofițeri din Aviație (zburători) trimși de Ministerul de războiu din București, în persoanele dlor ofițeri: Maior aviator Știubei, Inginer Silișteanu dela Arsenalul (fabrica) pentru aeronautică a Armatei; Căpitan aviator Mihăilescu, Locotenent av. Bărbulescu, Sublocotenent Aldea — și mai mulți subofițeri.

Au ieșit apoi în număr mare elevii Școlilor noastre naționale din Orăștie, Liceul, Școala Medie de fete, Școala primară, Școala de Meserii, cu copiii îmbrăceși de sărbătoare, cu flori în mână și cu stegulețe; apoi: Școala primară din Geoagiu, din Geimar, și altele cu copilașii găști de sărbătoare; Societatea muncitorilor din Simeria a trimis pe solii „Căminul Cultural Aurel Vlaicu” de acolo. Iar fruntașele comune din jurul Orăștiei, aproape toate, au grăbit a trimite solii de țărani purtând steaguri tricolore. Erau acolo solii comunelor Cugir cu corul mixt „Lira” dela Fabrică, Sibotul, Balomirul, Vinerea, Romos, Valdel, Turdaș, Pricaz, Căstău, Dăneul Mare, Pîșchitoși, Băcăniși și altele, aproape toate cu proștii lor și cu învățătorii. Comunele purtau table cu numirea lor și cu steag frumos.

Din Orăștie plecarea s'a făcut din fața școlii române vechi, cu Muzica militară în frunte. Erau aci Școlile și numărös popor și solii satelor vecine ce sosiseră aci. Un tren anume îndrumat aci pe la orele 9 dim. având vre o 4 vagoane de clasă și mai multe de marfă, abia

a încăput multa lume ce se adunase în gară. La halta Valdei lumea s'a dat jos, luând drumul ce duce în comună. Înainte de intrarea în comună, o poartă de binevenire împodobită cu verdeață și flori și steaguri, aștepta pe oaspeți, și în fața porții un volnicesc banderiu de 12 călăreți, în frunte cu Primarul comunei, a salutat, prin rostul Primarului, sosirea comitetului Asociațiunii dela Orăștie; a răspuns dl Director Aron Demian, — apoi lumea și-a făcut intrarea în comună.

În fața casei lui Vlaicu, pe un podiu, era așezată o masă pentru slujirea sfintei Liturghii și a parastasului. Au servit 10 preoți: Părintele protopop Goron din Geoagiu, cu dnl preoți Zah. Tilcea, (Valdei), Săcărea (Șibot), Cerbicean (Vinerea), Necșa (Orăștie), Stanciu (Orăștie), Manju, Lulu (Simeria), Damian (Cugir). La liturgie a vorbit părintele profesor Necșa, la parastas părintele profesor Stanciu, vorbiri frumoase cu duh creștinesc și național. — Răspunsurile le-a dat corul mixt dela Orăștie, condus cu multă măiestrie de d. profesor de muzică Oancea. De față era popor foarte numărös, din zece de comune din acest ținut, și număröși cărturari.

După sfânta slujbă, la ora 12^{1/2} lumea s'a dus la masă. În grădina mare și frumoasă a familiei Vlaicu, erau întinse 3 rânduri de mese lungi, la care au luat amăza atâta câți au încăput la ele. Marea mulțime o mâncat la alte case, în sat sau din ce și adusese.

Desvălirea Tablei.

— La ora 2^{1/2} lumea era de nou adunată în stradă în fața casei Vlaicu, acum și mai mulți ca înainte de prânz, căci tot veneau, tot soseau trăsuri după trăsuri, cu popor și cărturari din jur.

Dl Director al Despărțământului „Asociațiunii” Aron Demian a arătat în câteva cuvinte rostul sărbătorii de azi și apoi a invitat pe d. învățător din comună, Crăciun, să desvălue tabla. Dsa a tras de pe fața ei pânzătura ce o coperea și lumea a aplaudat vederea frumoasei table, iar d. Dir. Demian a cetit cu glas înalt scrisoarea de pe ea. Corul Reuniunii de cântări „Lira” din Cugir a cântat o cântare patriotică națională, cu multă măiestrie, fiind viu aplaudat de marea mulțime de popor. S'a dat apoi cuvânt solului Comitetului Central al Asociațiunii dela Sibiu, părintelui I. Moța, membru al aceluia Comitet, care a arătat frumuseța sufletului celui ce a fost Aurel Vlaicu, prin asemănarea între oamenii ce trec prin viață cu fața plecată tot spre pământ, oamenii grăjilor materiale de toate zilele, și cei ce calcă în viață cu fața ridicată spre cer, oamenii cu suflet deosebit, dăruiți

lor de D-zeu. Unul din cei cu suflet mai frumos de acest fel, a fost Aurel Vlaicu, care nu făcea nimic pentru sine, ci totdeauna voia să facă, mai presus de toate, slujbă neamului său, fie aici în țară, fie în strălătațe.

A cântat corul „Lira” de nou, tot așa de frumos și plăcut. S'a dat apoi cuvânt dlui inginer Silviu Șteanu dela Arsenalul aeromantic al Armatei, de aproape canoscător alui Vlaicu și unul din cei doi pretini ai lui, cari l'au însoțit pe cel din urmă drum al lui, când a zburat de a căzut zdrobit. Dsa, ca pricepător, laudă însușirile deosebite ale aeroplanului Vlaicu; arată pe Vlaicu ca unul care spunea, că așa și așa trebuie construit un aeroplan și oamenii din jur îl luau în deșert, râdeau uneori de înoirile ce el le propunea, iar peste 2-3 ani s'au adevărit de singure bune, desăvârșite, acelea ce el le-a spus! Mărturisirile de specialist ale dlui inginer Selvișteanu, care mărturie deosebită înasămnațate a iscoditorului Aurel Vlaicu, au fost foarte prețioase.

A vorbit apoi dl Maior aviator (zburător) Știubei, arătând toată dragostea și scumpa pomenire ce aviatorii români o poartă lui Aurel Vlaicu, pe care îl socot ca o fală a lor.

Eleva de Liceu Ileana Doboa declamat apoi, cu cunoscutul avânt, cu inimă și cu măestrie, o poezie națională închinată lui Vlaicu.

— Studentul universitar Roșu (Geoagiu) arătând marea evlavie pe care tinerimea universitară o păstrează pomenirii lui Aurel Vlaicu colegul ei, — și spune că Cercul studenților Hunedoreni, n'ar putea prin nimic s'arba mai frumos pomenirea lui Vlaicu, ca așa dărînd comunei Binjiși o Bibliotecă populară de peste 100 de volume, care să fie temelia unei mari Bibliotecă în această comună, ca izvor de luminare și întărire sufletească a acestui bun popor.

Corul „Lira” a cântat de nou.

Dl Romul Boca buza pretin a lui Vlaicu, a vorbit cu seamă amintiri despre cel atât de iubit de toți câți îl cunoșteau.

De încheiere dl Director Dămian, a rostit o avântată vorbire din partea Comitetului Despărțământului, care, pe lângă mândria pentru cel sărbătorit azi, își arată recunoștința pentru cel ce au ajutat la frumoasa reușită a sărbării, puse la cale de Despărțământ; pentru solțiile felurite, pentru tinerimea Universitară, pentru tot poporul bun al acestui ținut!

Vorbirile au fost viu aplaudate de mulțimea ce le asculta.

Lumea s'a îndreptat apoi spre câmpul dela capul dinspre Geoagiu a satului, unde, pe sunetul muzicii militare, s'a încins o uriașă horă, apoi o sărbătoare jucate de sute și sute de flăcăi și fete.

— Spre cinstea fraților nostri din Binjiși scoatem la iveală, că cu toții au ținut să dea o înfățișare cât mai curată satului lor, toate casele erau vărute nou, șanțurile curățite, steaguri tricolor pe cele mai multe case, 3 porți de triumf, — bună rîndală, care face cinste comunei și administrației Plasei, care le a supravegheat pe toate.

— Mama regretatului Aurel Vlaicu, care, deși bătrână, se ține bine, e încă voinică și sănătoasă, a fost adusă pe podul vorbitorilor, ca s'o vadă lumea și dansa să vadă ce de lume s'a adunat pentru a aduce o închinare sufletului aceluia

ce a fost fiul ei mult iubit și prețuit. Ioan, fratele răposatului, sprinten și isteț, sămănând mult fratelui său Aurel, e sprijinul bătrânei mame și ține în casă și în curte și în economie buna rîndală care aduce aminte de minunatul său părinte, Dumitru Vlaicu, cel care, singur în felul său, purta cărți de socoți a economiei sale, însemnând, ca un contabil (partător de socoți dela vre-o bancă), tot ce îl venea din moșioara lucrată și tot ce cheltuia... Fericitei bătrâne, mama casei, ca și fiului său Ioan și tuturor al casei, un ochiu le ridea de mândria fiului lor slăvit de atâta lume, iar celalalt ochiu le plîngea de prea timpurla perderă a lui.

— Tabla, de marmoră închisă, foarte frumoasă, a fost lucrată și săpată, în Atelierul de pietrar a măestrului român Șimion Ștef din Orăștie. E lucrată fără greș, de toată lauda.

Aca de Barbu..

Sau: Programele unor artiști, de lingășiro a streinilor și de jigirie a Românilor.

Săptămâna trecută a venit pe la noi un impresariu al d-nei Aca de Barbu (ce rost va mai avea astăzi acest „de”? primadonă dela Opera Română din Cluj, rugându-ne să i facem reclamă în foaie l'am dat loc, în credință că Opera Română din Cluj, ne trimite și bună ceva ales, frumos, românesc. Același isteț impresariu a pus la bir pe studenții noștri universitari cari se aflau pe-acasă, să cutreere, cât cu ei, cât singuri, familiile române să le ducă la Concert..

Duminecă seara a svut loc Concertul. S'a înfățișat artista și ne-a dat ca aperitiv o cântare, care să nu lase să uităm pe Falkenhaim, pe Ludendorff, pe Hindenburg. S'a ne pară că a tot aci printre noi, poruncitori peste noi, și cărora suntem datori musai să le arătăm plecă luncă cântându-le lor întâi, și cum știm mai frumos, în dulcea lor limbă.. Am crezut că e o mică greșală de arangiere a programului, care, hai s'o lertăm impresariul, ca și artista pe care o conduce, n'au tocmai dezvoltat simțul mândriei de a fi artiști ai Operei Române și în România, ei așa s'au deprins de când peste aceste locuri fălțau steaguri streine, înalțea cărora elastica dumnealor spinare se iudoia cât mai adânc. Eram gata de iertare, când, la sfârșitul cântării, cei vre o 3 Jidani și 12 Germani din sală, aplauderă plini de mulțumire; dintre Români mai puțin. La aceste aplauze dsa Aca de o s'a grăbit a răspunde cântând o nouă cântare, tot de-a lui Falkenhaim!.. Asta ne-a stins, ori cîm, pe noi cele vre o 40-50 de familii românești, iar scriitorul acestor ș're sm întrebă pe un vecin: Oare punctele următoare tot pe „Deutschland über alle” vor merge? — „Da, mi-s'a dat lămurirea, încă 3 puncte urmează, tot germane!” Am leșit, mi-am cerut la casă babil napoi, spunând impresariului: „Am crezut că vin la Concertul unei artiste dela Opera Română, și văd că vin să ascult un program de cerșetorie față de cel 3 Jidani și 12 germani din sală!”

— Este și program românesc.. a bilbăit impresariul.

— Da? În coada? Apoi la coadă vă simțiți DV bine între streizi; atâta vrednicii! Și am plecat, și încă un domn advocat dintr'o loge.

Și așa a fost. „Primadona” „de”, a mai îndopat pe Români, cari ei erau partea covârșitoare în sală, cu încă vre o 3 puncte, tot nemțești.

Celalți frați ai mei Români, mai răbdători (câci așa ni-se cere ca să ne arătăm „civilizați”), au ascultat cu su-punere încă 2-3 puncte germane, — dar după punctul al 4-lea ori al 5-lea, au mai plecat din sală, și alții, nelndemnați de nimenea, decât de simțul lor jiguit de Români. De altfel am văzut, chiar la punctul întâi, mulți români, printre cari număr și domni ofi-

țeri, cari stăteau ca plouași și nici gând nu aveau de aplaudat.

Alle d-na Aca de, că foarte fals își pricepe rolul d-sala de artistă a Operei Române în România.

Știu ce-mi răspunde „primadona”, „artista”. Că Români n'au muzică clasică, vrednică de a te produce cu ea în fața unui public muzical..

Apoi una din două: Szu cântările românești pe care dsa Aca de le-a luat în program, acolo în condă, sunt vrednice să se cântate de o artistă ca dsa, sau nu sunt vrednice. Dacă nu sunt, atunci nu are să le iee deloc în program! Iar dacă sunt, atunci nu li-i locul — în coadă!

Trimitem pe dsa Aca de Barbu în Franța să vadă: Se poate ca Franceză, dând un Concert, să se scâ la Paris, ori în Alssacia Lorena macar cu un punct de program german, pus colea în fruntea listei, câtă nemțește?

Sau: De ce n'a cântat dsa Aca de, acele cântări cu text traduse pe românește? N'a cântat, pentru că dsa voia să arate o specială atenție, închinăciune, celor câțivi streizi ce i-au venit, — iar pe Români li știe oameni destul de biânzi ca să tacă și să plătescă..

Câtă sărăcie peste sărăcie, în noi

Știri studențești.

Deoarece guvernul a oprit aproape toate zările studențești și ale mișcării naționale, studenții, mai ales cei dela Iași, nu mai au unde să-și publice nici macar înștiințările care li privesc pe ei, sau care privesc mișcarea națională întreagă. Până la toamnă, când studenții cu ajutorul lui Dumnezeu, își vor scoate, la Iași, ziarul lor „Generația Nouă”, am hotărât să punem în îndemna lor ziarul nostru „Libertatea” nu numai pentru sprijinirea luptei lor, cum am făcut și până acum, ci și pentru înștiințările lor obișnuite, în legătură cu lupta și lucrarea pe care au întreprins o. De-aceia, cu începere dela numărul de azi al foil, deschidem rubrica această de „știri studențești.”

Fiind acum eșți din închisoare toți studenții, încetăm adunarea de ejiutare „pentru studenți” pe care am făcut o începând cu Nr. 10-1925 al „Libertății” până acum, pentru ajutorarea lor în închisoare și în starea de prigonire. — și re-deschidem iarăși colecta pentru Casa lor, numită „Căminul Cultural Creștin”, — cum au hotărât să-i fie numele.

Pentru îamurirea socotelilor, arătăm aci, că colecta pentru Casa ajunsese până la Nr. 8 al foil noastre, la suma de 39720 Lei (din care 31.746 Lei au fost strânși anul trecut și trimși încă de atunci comitetului dela Iași, iar 7974 Lei au fost strânși în anul de față și dați în samă). La această sumă de Lei 39.720, adăugăm acum următoarele sume primite pentru Cămin, (dela Nr. 8 al foil încoace).

Lei 5200 (dela cele 9200 Lei trimise de frații americani la Paști, și din care sumă 4000 Lei erau pentru trebuințele studenților iar restul pentru Casa lor); — apoi Lei 38.600 cât socotim prețul celor 183 dolari trimși acum în urmă pentru Casa dela Iași, — Lei 1340 veniți din țară (publicați în „Libertatea” Nr. 23).

De tot Lei 84.260 — strânși de „Libertatea” până acum pentru „Căminul Cultural Creștin” în anul trecut și în cel de față.

Am mai primit încă:

Din Șeaula (J. Timiș) 65 Lei, dăruiți de: Ilie Radovan 25 Lei, Traillă Radovan 20 Lei și Ioan Ittu 20 Lei, de tot 65 Lei. Ioana Parfenil Prada, comerc. Mușca (pe Siret, Bucovina) 100 Lei.

Din Zlăști (J. Hunedoarei) 200 Lei, dăruiți de:

Sim. Petric, Teodor Constantina, Nic. Suciu, Petru Suciu, câte 25 Lei; — Ioan Bobora, Nic. Vraciu, Nic. Suciu (duli), Sim. Păcurar, câte 20 Lei; — Ionesc Abel, I. Petric, Iosif Constantin și Sim. Suciu, câte 10 Lei.

Din Totol 234 Lei, dăruiți de:

I. Gîlgor I. Trifan 30 Lei, Pavel Ioan 30 Lei, — Todor Moldovan I. Roman, Marta Birăuță, câte 20 Lei; — Nicolae Moldovan, Nic. Nechimșiu, St. Beonga, Teodor Vlad, Marica Jurca, Moldovan Gi, Danilă Benga, Pavel Moldovan I. Lionta, Ștefan A. Anca, Ioan Jurca I. Istrat, Iuliu Moldovan, Iancu Ispas, câte 10 Lei; — Pavel Bogdan I. Ioan 6 Lei; — Maxim. Jurca Vlad Pavel I. Chirila câte 4 Lei.

Din Vulcan-Dealu-Babil, (judetul Hunedoarei):

Macavei Alex. 50 Lei, Macavei Simion 50 Lei, Demeter Iosif 30 Lei, Tomuș Nic. și Colda Leonția câte 25 Lei; — I. Filișescu, Sim. Macavei I. George, Macavei Nic. VI, Sim. Tomuș, Nic. Furtuna, Er-

nestin Stanek, Iosif Faur, Moise David, Popa Ioan XLV, Urs Moiss, Oscar Stanek, Alex. Jurca, Alex. Szilágyi, câte 20 Lei; — Colda George, Müller Dionisie, Reiss Silviu, câte 15 Lei; — Purdea Traian, Turcean Pavel, Miheș Iosif, David G., I. Czegő, Tobias Reiss, I. Rușoi, St. Kovács câte 10 Lei; — Carol Hankiss, I. Moldovan, G. Vajdea, Alex. Visa, Aron Necșu, I. Ianc, Ilie Brădean, Alexa Braia, David Ioan V, Moise Mărza, Aug. Julia, Traian David, David Traian II, Dindeș Traian, I. Draia, I. Colda, Sim. Dandea, I. Prada, Traian Prața, Nicolae Jurca, Achim Avr., Traian Roman, Traian Rain, Ioan Ionaș, Coloman Szuro, câte 5 Lei; — Macavei Ioan 10 Lei, — De tot 700 Lei.

Suma de azi . Lei 1.299—

Din Nrl trecuți „ 84.260—

De tot la „Lib.” Lei 85.559—

Care sumă a fost dată în samă comitetului studențesc pentru zidirea Căminului.

Zidirea „Căminului Cultural Creștin”, începe! Manca la cărămizi a pornit din nou!

După ce îndeplinirea planurilor studenților, în legătură mai ales cu zidirea „Căminului Cultural Creștin”, a suferit o întrerupere de-a pedepsirea lui Manci și până acum, — astăzi când piedeca ce ni o ridica Manci în cale, a fost înlăturată, studențimea și tinerimea naționalistă creștină dela Iași și din țară, își reia firul muncii sale pentru Neam. Una din ținutele acestei munci a noastre fiind zidirea acestui „Cămin”, — prin care zidire, făcută cu brațele noastre, și din puterea noastră, vrem să dovedim unei țări întregi voința, îndârjirea și tăria „generației noi”, a tinerilor luptători naționaliști, — s'au luat toate măsurile pentru-ca la toamnă, cu ajutorul celui de sus, Căminul să fie gata.

La acest scop s'a început din nou, dela 1 lunie, fabricarea de cărămizi la Ungheni, sub conducerea studenților Grigore Ghica și G. Urziceanu. La Ungheni se află 250.000 cărămizi arse și 70.000 mearse, făcute încă de anul trecut. Anul acesta vom să mai facem câteva sute de mil de cărămizi pentru a le vinde și a scoperi cu bani, o parte din cheltuielile zidirii Căminului. În acest scop am obținut gratuit alte zece vagoane de lemne de foc dela „Casa Pădurilor”.

Totodată s'a început pregătirea pentru începerea zidirii Căminului, la Iași. Pentru a asigura și a ocroti împlinirea rostului acestui „Cămin Cultural Creștin”, s'a hotărât ca să se alcătuiască o Societate compusă din 6 Români de seamă, și un reprezentant al studenților, care, în fața legilor, să fie proprietara acestui Cămin. Căci este știut că studențimea, ca corporație, nu poate avea o proprietate independentă (neatârnată) asupra vre unui lucru.

Actul de Societate s'a făcut zilele trecute, în fața Tribunalului din Iași, cuprinzând pe următorii membri: prof. univ. A. C. Guza, prof. univ. Dr. Paulescu, prof. univ. Dr. C. Șumuleanu, prof. univ. Ion Găvănescu, Generalul Tarnoschi, inginerul Grigore Bejan și studentul Ion I. Moța (din partea studenților). Societatea a primit numele de:

„Căminul Cultural Creștin”, societate în nume colectiv, pentru adăpostirea studenților și răspândirea ideii naționale românești. — Sediul: Iași, str. Codrescu Nr. 3.

Comitetul studențesc a însărcinat cu îngrijirea pentru zidirea căminului, pe studentul Ion I. Moța și Corneliu Georgescu.

Facerea planului de zidire s'a încredințat inginerului-arhitect Rivalski, de la Iași, care credem că va avea și conducerea lucrării de zidire.

D-l Colonel Niculcea, de la Iași, a dat gratuit studenților locurile trebucioase pentru zidirea Căminului. Acest loc e chiar în fața Universității, cu fața spre Strada Carol. Studenții și Comitetul Căminului, spre a-și arăta macar în parte recunoștința lor față de mărinimosul Român, a hotărât să-l aleagă, prin cooptare, în comitetul Societății Căminului.

Studenții și „frații de cruce” cari s'au înscris pe listele celor ce vor veni la munca de zidire, vor aștepta primirea unei citații, în cari li-se va arăta ziua, ora și locul unde să se prezinte, împreună cu cele arătate în comunicat.

Pentru adăpostirea tinerilor lucrători, se vor ridica la Iași corturi, iar pentru hrănirea lor se va înființa o popotă.

Comunicatul studențesc.

După procesul dela T. Severin, încheiat cu marea izbândă a achitării studentului Corneliu Z. Codreanu, s'au întranit, la Iași, studenții cari au fost închiși, și cari, încă de mai înainte, conduceau mișcarea națională a tinerilor, la Iași și în țară, — și după constăturile avute au dat următorul comunicat către tinerimea care li urmează în lupta lor:

„Comunicat.

Tinerimea națională-creștină, aparținând organizațiilor de sub conducerea noastră, este înștiințată că mișcarea națională a tinerimii, începând dela 1 Iunie, trece în repaos de 3 luni, în care timp se vor face următoarele:

a) examenele, știind că se simte nevoia generației de reintrare în Universitate și a aranjării situației școlare a luptătorilor. Excepție dela această dispoziție vor face studenții dela facultatea de drept care nu-și pot face, în mod onorabil, examenul, cu profesorii cel noi, urmând să aștepte până când vechii noștri profesori vor fi reîntrași în posturile pe cari și-le-au pierdut luptând pentru noi și pentru cultura națională. Înțierăm pe acei studenți dela Facultatea de Drept din Iași, cari, uitându-și cea mai elementară datorie de onoare, au făcut până acum examene în această situație, cu profesorii cei noi;

b) în această perioadă de repaos al mișcării, se va mai lucra numai la construirea „Căminului Cultural Creștin” din Iași, această muncă fizică fiind pentru toți un prilej de recreație și tălărire — în acest scop se vor forma echipe cari vor veni la lucru atunci când vor fi avizate de Comitetul de conducere al construcției, pregătindu-și totodată îmbrăcăminte și alimente, (haine și încălțăminte de lucru, apoi 5 kgr. mămăi, 2 kgr. brânză, 1 kgr slănină ceapă etc.). — Pentru formarea echipelor studenții dela Iași și din celelalte centre, cât și Frațiile de Cruce vor forma liste despre lucrătorii gata de muncă, liste pe care li va trimite D-lui Ion I. Moța, str. Carol 41, Iași, recomandat. — Rugăm toate centrele studențesti universitare, al căror membri ar dori să ia parte alături de noi la clădirea acestui Cămin, să facă toate cele necesare pentru a ne oferi acest concurs.

„Se mai aduce la cunoștință faptul că s'a format o Comisie permanentă de judecare a conflictelor disciplinare privitoare pe membrii mișcării naționale tineresti, care își va începe activitatea încă de pe acum. Membrii comisiei sunt d-nii Isac Mocușu, O. Urziceanu și C. Georgescu.

Iași, la 30 Mai 1925.

„(ss) Corneliu Zelea-Codreanu,
„Ilie Gârneață Ion I. Moța,
Cor. Georgescu, R. Mironovici”.

NOUȚĂȚI

O deosebită cinste pentru liceul „A. V. Ialco” din Orăștie. Dl prof. de limba franceză Fernand Dionne, dela liceul nostru, a primit din partea guvernului francez o frumoasă răsplată pentru munca sa dela acest liceu: înalta decorație numită „Palmees academiques”, decorație cu fundă (pantlică) ce se dăruiește oamenilor celor mai învățați. Dl profesor Dionne a și vrednicit așa o decorație, căci pe lângă munca din școală, d-sa mai desfășoară o muncă foarte rodnică și în afară de școală, și anume la Internet, unde zilnic petrece ceasuri întregi printre școlari, învățându-i frumoasa limbă a surorii noastre mai mari Franța. Afară de aceasta se îndeltnicește mult și cu cercetășia și în timpul din urmă se străduiește să deprindă pe elevii dela liceu și cu munca de pompieri (focari). Când a venit la noi, n'a știut românește. Azi e în stare să țină cuvântări în limba română și cunoaște multe scrieri ale marilor noștri scriitori, dovadă că iubește poporul nostru, al cărui frate se simte, pentru care lucru i se cuvine toată stima.

Victor Iacob, prof.

Nenorocire de tren s'a întâmplat Marți noaptea spre Mercuri la Orăștie: Mașinei dela trenul de persoane ce venea dinspre Arad, i-s'a rupt o osle la intrarea în gara Orăștie, la ora 2 1/2 noaptea. Noroc că își încetinisese mersul și nu s'a întâmplat o sfărâmare mare a vagoanelor, numai mici stricăciuni și o spalmă mare între călători. Până dimineața mașina a fost ridicată și calea deschisă. Pe la 7 au putut trece trenurile mai departe.

— Aproape de Moscova (Rusia) a fost de curând o mare ciocnire între 2 trenuri cari s'au sfărâmat în întregime. Au fost scoși de sub sfărâmătură 102 morți și sute de răniți.

Dela Orfelinat.

Comitetul Filial Orăștie al Soc. Ocrotirea Orf. din Războiu, aduce pe această cale viliile sale mulțumiri Direcției fabricii de spirt „Schuleri” din Orăștie, pentru suma de Lei 3000, donată pentru orfelinatul din Orăștie.

Aurora Dr. Bobo,
prezidentă.

Nedee populară. „Reuniunea Meseriașilor români din Orăștie” arangează Duminică, în 14 Iunie, în pădurea „Grigori” o Petrecere de vară împreună cu Nedee populară, la care onor. public din loc și jur este invitat a lua parte. Piecarea se va face cu muzica militară din localul „Reuniunii”, la 11 ore înainte de amiază. Venitul curat este destinat pentru Fondul de binefaceri al Reuniunii. Dansul începe la orele 2 p. m., până seara la 9. Pentru jocul țărănesc încă va fi muzică bună. La caz de timp plouos, s'amână pe Duminica viitoare.

Ouhul necurat a condus pe criminalii dela Sofia. Săptămâna trecută au fost spânzurați la Sofia cei trei criminali de frunte cari au pus bomba în biserica din Sofia de au omorât atâta lume ce era adunată la slujba de îngropăciune a unui general ucis mișelește tot de bolșevicii-comuniști.

Cei trei spânzurați sunt doi Bulgari și un Jidan. Acesta era adevăratul conducător al răutății, dar împingea pe nenorociții creștini înaintea. La moarte s'a văzut cine era! Pe când cei doi Bulgari au primit preotul, în clasul morții și

s'au spovedit și cuminecat, — Jidanul a respins dela sine pe Rabinul care a mers să-l mângăie, spunând că el nu crede în Dumnezeu! Să-l dea pacă cu rugăciunile lui!

Acești ticăloși, cari ori nu cred în Dzeu, sau cred într'un Dumnezeu nedrept și rău ca el, — aceștia conduc în toate țările societățile și mișcările de Socialiști, de bolșevici, de comuniști, de anarhiști.

Și nenorociții creștini de toată limbile se iau după ei..

Procesul Corneliu Zelea-Codreanu

pentru împușcarea volnicului polițai Manciu.

III.

Urmând cu apărarea, a luat cuvântul al treilea dn avocat:

Nicușor Grăur

din Focșani, spunând cam următoarele: Voiu încep cu o protestare (ridicare de cuvânt potrivit) față de dna Manciu, care a spus că nu s'a putut judeca la Focșani, căci acolo „jurații au fost presionați” (austat sub amenințări). Protestez în potriva acestor hule spuse despre jurații Focșaneni, cari nu aveau nevoie de revolver la tâmplă (la ochiul mort) pentru a spune că Corneliu Codreanu e nevinovat!

Că va fi la Turnu-Severin? Va fi aceea ce era să fie în jud. Putna (la Focșani), căci doar același cer senin ne acopere, care acoperit pe marii noștri Voevozi de pe vremuri, aceleași izoare fișnesc din pământul nostru scump, la cari s'au adăpat vitejii noștri înaintași, și același codri ne cântă în urechi cântecele vitejești străbone, — suntem în aceeași Țară Românească! — Protestez și contra lui Costaforu, care a fost și nu mai este, a fugit ca un viteaz — de picioare. El e Președintele Drepturilor „Omului”, el iubește „omul” peste toate. Îi e milă de soarta lui Manciu ucis așa de tiner și de a văduvel lui acum. Dar când acești tineri, studenți Universitari, erau chinuți de Manciu în chipul cel mai barbar de care am auzit vre odată în țara asta, unde era d. Costaforu? De ce nu s'a auzit nici un avânt ridicat de „Președintele” pentru dreptul „oamenilor” cari erau chinuți în chip așa sălbatec de călăul Manciu? El spune că a scris chiar o carte de protestare împotriva chinurilor la cari se dedă poliția noastră. Când? Atunci când acea poliție s'a atins de pielea unor mișel ca comuniștii! Atunci Costaforu a scris o carte, iar aici vine să apere pe călăul chinuitor, nu pe cei chinuți de el!

Dl Procuror spune, că Christos a vorbit de pace și a propovedit-o, dar uită să spună, că chiar Christos a zis: „Cel ce scoate sabia, de sabia va peri” că între anumite împrejurări, „dinte pentru dinte și ochi pentru ochi!” Ce a făcut Manciu și al săi? A asmuțat neîncetat la ură și brutalitate față de oameni nevinovați, — și la această brutalitate s'a răspuns cu lovituri de apărare tot brutale. Spune că dnii Cuza și Șumuleanu n'au spus la cercetarea dela judele Instructor, că știu ceva despre bătaie. N'au spus că nu l-a întrebat nimeni, — și nu voiau să mai îngreuneze și ei lucrurile. Dar oare nu a scris d. Cuza aceste lucruri toate,

mai larg și mai hotărât decum le auziți aici?

Dl procuror la în batjocură pe studenți pentru-că au hotărât să dea cu toți la olaltă pe Manciu în judecată, — dar asta e dovada frumoasă lor fînerei împreună.

Scrisoarea de învinuire a Procuraturii dela Iași, — căci de acolo a pornit, — e neserioasă și de răs, pentru-că pune în urmărire pe toți cei 5 colegi ai lui Codreanu, alătura de el, — iar Procuratura de aici din Turnu, află că acela nu au nici o vină și singură cere achitarea acelor tineri. Apoi cum a fost de serioasă trimiterea în judecată a celor cinci, așa e și în ce privește pe Codreanu. Acești tineri nu-s numai reprezentanții studenției și al tinerimii, ei sunt cel în cari se întrupează caracterul (voința dreaptă și tare) din această țară, sunt tipul celor ce se jertesc pentru binele de obște! Acest idealism al lor e parfumul cel mai frumos al unei tinerimi, al unui neam. Azi, când toată lumea aleargă imbulzindu-se, călcându-se om pe om, după material, pe căi cinstite ori necinstite, ei dau e pildă nu de toate zilele, de alergat după o stea frumoasă: a curățirii de moravurile rele. Sau sunt poate ei de cel cari umblă după „permise” cu ajutorul „damelor voalate” prin Ministera? Ei sunt reprezentanții „Școalei-Cuza”, care de 40 de ani e același idealist și crescător de caractere!

Costaforu și d. Procuror vorbesc de „umanitate”, de bunătate lertătoare, — dar de ce nu vorbesc nimic de mormântul studentului Manoliu, ucis de cei apărați de el, pentru-că a venit și el dela țară, din popor, cu gândul sfânt a duce lumină în acel popor? Sunt morminte în fața cărora ingenunchem, ne închinăm, căci din aceea răsar flori ce înobilează, și sunt altele din cari, chiar din adâncul lor, zgârmă tot ghiarele de hienă! Nu putem pune lângă olaltă momântul blândului, nevinovatului Manoliu, cu alui Manciu. Faceți dlor jurați, prin votul ce-l veți da, din această sală o catedrală, o biserică mare, din care să se răspândească o religie nouă și sfântă: religie cinstei și legii, — faceți ca de aci să se răspândească aer nou, de primăvara care vine și dă viață nouă.

Ado Mihail

din T. Severin, vorbește ca trimis al Baroniului (societatea advocaților) de Severin. Nu vine să apere de acești tineri de o „crimă” care nu este o crimă, ci vine să scoasă dela jurați un vot de onoare el Banca pe care aceștia stau, este prin șederea lor pe ea,

nu o bancă a acuzațiilor grele, că-
rora le e locul acolo, ci o bancă
de onoare! Cel-ce și-a cucerit
în viață un loc prin multă încor-
dare și suferință: înțelege pe acești
tineri! Și eu îi înțeleg. „Crima” lor
e încunglurată de un nimb de i-
dealism, care îi ia înfățișarea de
crimă. Procesul acesta nu e al lăr, e
al unui lanț întreg de cauze (pri-
cini) și de stări sociale vinovate,
cari l-au silit pe Codreanu, să să-
virșească o faptă, de care îi pare
lui însuși rău. Vina pentru această
faptă o au alții, mai sus puși.
Asupra aceluia ridic eu aici acuza
(ridic vină asupra lor), că: Dacă
studenții români au fost împinși
la fapte desnădăjduite, apoi e, că
ocărmuirea țării, în loc să țină
samă de dreptatea strigătelor lor,
a dezertat dela datoriei Dato-
ria îi era, să stea pe partea aceor-
tineri cari ridicau cereri drepte,
și ea s'a pus pe cartea celorlalți!
Dar e cu puțință ca în România,
unde poporul domitor și hotărâtor
este cel românesc, — pătura
viltoare conducătoare să
fie pregătită din alte neamuri care
de care mai rău viltoare țării?, și
nu din cel românesc? Acuz pe o-
cărmitorii, că hotărârea acestor ti-
neri, volori de bine țării, a cer-
cat s'o înăbușe prin volnicie, cu
puterea pumnului și patului de
pușcă! Multe primejdii amenință
țara noastră, — dar dintre ele una
e mai mare și ca primejdia război-
ului: Primejdia neamurilor streine
ce amenință să ne cotro-
pească cultura românească
în numele acestei culturi ro-
mânești, care ne dă sufletul ro-
mânesc, ridic cuvântul meu de
protestare! Căci cultura românească
nu poate fi formată, dezvoltată, con-
dusă, de Ișigohn și Stinkstein. Au
nu avem noi datorii să ne păzim
cultura, pe sama fiilor nostri? Și
când copiii nostri se ridică să a-
pere acea cultură de navale streine
care o s'o strice, noi am făcut ma-
rele păcat de a nu asculta glasul
lor, ci pe cel mai bunii ai nos-
tri l-am lăsat în suferință! Să în-
vățăm din Procesul de azi, ca să
grăjim! Moș boenjiule dela Flă-
mânda, și tu moldoveanule mult
înaercat dela Vaslui, cel cântat de
poet pentru vrednicia ta de oștean
— ce vei zice tu când mâne fiul
tău va fi comandat de jupânul
Strühl și Șloimsohn? Ce vei zice
când o să te judece Finkstein, care
nu se închină la cruce? Ai suferi
tu acest lucru? Apoi acest lucru
ne amenință într'un viitor nu prea
îndepărtat. Și lupta studenților asta
este: să ne apere de acest
viitor grozav! Pentru legea
noastră, pentru dreptul ei e o fericire,
că în zilele stricate pe care le trăim,
se găsește o candelă aprinsă ma-
car în sufletul acestei tinerimi, care
vede împede în viitor și ni-l lumi-
nează și nouă. Ar fi rău de noi
dacă și această tinerime ar trăi și
l-ar plăcea să trăiască în aceeași
mocrilă morală, cu care noi ne-am
deprins, încât nici nu-i mai simțim
mirosul înecător! Val de neamu-
rile a căror tinerime ar fi de altă
părere. Nu încetați tinerilor buni,
lupta pe care ați pornit-o, muncii
ca în grădina dnei Ghica, ca la că-
rămizi dela Prut, și fiți siguri că
nici o Carte cu jurași nu se va a-
fla în Țara Românească, care să vă
osândească, pentru-că vă apărați
împotriva celor mai mari rele. Cur-
tea de aici are un trecut mare
și frumos în luptele acestui neam,
de aceea am alergat noi atâtea și
din atâtea parți de țară în jurul
vostru! — În zilele războiului, tre-
buind să ne retragem în Moldova,

am avut prilej a vedea cum trăiți
vol acolo, năpădiți de atâtea polo-
midă. Venim să vă dăm împrumu-
tul naționale: Vă ajutam în lupta cu
nenorocirea de acolo. Și totdeauna
când veți fi în primejdie, veți avea
sprijinul Olteniei, veți avea inimile
noastre! De rostul jurașilor nostri
olteni, sunt dinainte încredințat, că
va fi la înălțime!

Colonel Cambureanu

Invalid de războiu, spune: Sunt
invalid de războiu și vin aici trimis
de societatea invalidizilor de războiu
putnei și a creștinilor din Focșani.
Ne-am simțit împinși de o putere
nebiruită, ca să venim să apărăm
pe Corneliu Codreanu de vina ce
i se aduce. Am ascultat cu scârbă
apărarea pe care jidovitul Costa-
foru a făcut-o aici jidanilor și tu-
turor streinilor. Prin verdictul vo-
stru, d-lor jurași, veți face ca să
înceteze volnicia în țara
noastră!

Valeriu Pop

adv. Cluj: Am fi putut înceta
a mai apăra. De ce urmăm totuși
cu apărarea? Pentru-că avem de
împlinit o chemare: Să facem aici
mărturisiri de credință, unul din o
parte, alții din alta a țării, ca așa
din mărturisirile noastre să se vadă
că e o singură credință în toată
țara. Nu e o întâmplare că procesul
se judecă aici. Văd în asta mâna
lui Dzeu: Nainte cu 2000 de ani
aici, la Turnu Severin; s'a început
istoria neamului nostru prin trece-
rea legiunilor lui Traian, din acest
cap de țară s'a pornit și mișcarea
de alungare a roitului strein de
Greci prin Tudor Vladimirescu, —
de aici trebuie să pornească și ma-
rea mărturisire de credință, că ce
crede neamul românesc despre ma-
rea luptă ce-l mai așteaptă cu nea-
murile streine din țară, în deosebi
cu cel mai rău dintre ele, cu neamul
jidovesc? Sufletul poporului nu e
nicăiri mai bineînțelegător a dato-
riilor de acest fel, ca aici, în acest
oraș atât de românesc. Votul dv.
d-lor jurași nu va fi un „verdict”,
ci un cuvânt sfânt spus în marea
luptă! Nu s'ar putea pricepe adu-
narea de atâtea lume aici, dacă nu
s'ar vedea în întregă hărțuiala un
fir roșu: primejdia evreiască! Un
Evreu care a luat parte la con-
stătuiri de-ale lor în strelnătate, a
dăstăinuit, că revărsarea de valuri
evreești asupra României, nu e o
întâmplare, ci merge după
un plan binepregătit al unui
Comitet de colonizare (așezarea în
alt loc nou) dela Londra! Și noi
il ajutam în chip ușurată: S'a do-
vedit că conducerea „Uniunii
Evreilor Pământeni” avea
bilete de liberă intrare în țară, date
în alb (adecă numai iscălitte de cel
în drept și lăsat locul gol unde să
scrie numele celui pe care doresc
să l lase în țară...) Biletele erau
date de Siguranța generală a
Statului Ministeriul de Război
simțind ticăloșia aceasta, a cerut
cercetare aspră, ca să se vadă cine
a făcut acest lucru? Dar Ministe-
riul a fost silit a-și trage napol ce-
rerea.. Atâtea putere are jidovimea,
la unii Miniștri, că pot împedea
ori-ce mișcare, care li-ar descoperi
misterele. Suferiți mai departe a-
ceste stări, și ele vor duce la de-
trămarea de tot, — căci navăli-
torii vin aducând cu ei toate miaz-
mele otrăvicioase ale bolșevizmu-
lui, pentru a ne strica de tot. Și
asta o fac, lată, ocrotiți de derăgă-
torile noastre! — Dacă tinerimea,
văzând cu ochiul ei împede, pri-
mejdia, s'a alarmat, — evreimea
cearcă să se apere cu ori-ce

mijloace. De au putere asupra
guvernului, — națiunea română nu
e aplicată a primi porunci dela In-
ternaționala jidovească. Faptul ce
se judecă aci, e numai o mică în-
tâmplare în lupta cea mare ce mai
avem de dat și de dus, împotriva
unui neam strein și rădăcitor, ce
vrea să ne călărească aci în casa
noastră!

(Vom urma cu celelalte apărări).

Intregire.

— La Cuvântul Studenților dela Cluj —

În numărul trecut am publicat
înimosul Cuvânt al studenției dela
Cluj, trimis jurașilor dela Turnu-
Severin în fața judecării asupra lui
Corneliu Zelea-Codreanu. În firul
acelui cuvânt, fiind vorba de hotă-
rârea luată de Adunarea de 3/15
Malu pe „Câmpul Libertății” dela
Blaj, prin una din acele ciudate și
afurisite greșeli tipografice, care
fac atâtea buclucuri și supărări,
— la punerea în pagină, a rămas
afară în pagina 7, coloana 4, toc-
mai cuprinsul hotărârii. Era vorba
de cererea Adunării către jurași,
care este următoarea:

„Intruțiți pe Câmpia Li-
bertății, în această zi de înăl-
țare sufletească a Românismu-
lui, ne aducem aminte cu re-
cunoștință de jertfa lui *Corne-
liu Zelea-Codreanu*, care în a-
ceastă zi nu este liber, și în-
tr'un glas ne îndreptăm către
conștiința jurașilor severineni,
cerându-le, ca printr'un vot de
nevinovăție, să ni-l dea liber,
ca ostaș în marea luptă ce-o
purtăm cu toții.”

O dăm aici, spre întregirea ce-
lor publicate în numărul trecut.

Nr. 557/925 adm.

Publicațiune.

Se publică arândarea pr'n lic-
itațiune a terenului numit „Sărături”,
loc de coasă pentru fân, în cant-
itate proximaliv 15 cară. — Locul
este situat în hotarul comunei Ș-
bișel (Oucuiș). — Licitația se va
ține la fața locului în ziua de 28
Iunie a. c. ora 10 a. m.

Condițiunile se pot vedea la
primăria comunală în oarele ofi-
cioase.

Șbișel, la 6 Iunie 1925.
(429) 1—1 Primăria.

„PLUGARUL”,
însoțire economică-comercială B L A J

Activa.	Contul Bilanț pe anul 1924.	Pasiva.
Cassa	64.056 02	Quote
Magazina de cherestrea	85.943 88	150.000—
	150.000—	150.000—

Blaj, la 23 Aprilie 1925.

ss. Dr. Ioan Bălan ss. Dr. Alexandru Rusu ss. Vasile Moldovan
Lichidatorii însoțirii economice-comerciale „Plugarul”.

S'a revăzut și aliat în consonanță cu registrele de contabilitate.

Blaj, la 24 Aprilie 1925.

ss. Traian German ss. Alexiu Pop ss. T. Novac
ss. Vasile Barna ss. Ioan Pușcaș
Membrii comitetului de supraveghiere.

Dentist Dr. S. Seimă — consultanț în ORĂȘTIE
Piața Aurel Vlaicu 7 (la casa
deasupra grădini Ioan Rob). — **Plomb.** — **Scutere de dinți,**
țară durere. — **Regulare de dinți.** **Punere de denturi.** (293) 6-10

Mulțumită publică.
Cu ocazia sfințirii primului
clopot al bisericii ortodoxe rom.
din Simeria, au binevoit a con-
tribui la sporirea fondului pentru
al doilea clopot:
Di Tanase Nic. not. cerc. 1260 l.,
Nedelcu I. 850 lei; Neagu I. 610 l.,
Trandafirescu M. 580 l., H deg I.
320 l., Josan Alex. 250 l., Fericean
Traian 200 l., Tanase Iacob 140 l.,
Gala Remus 120 l., Dna Julia S.
100 l., Di Bărbat T. 100 l., Faur
Andrei 100 l., Dna văd. Irimie 100
l., Di Petrovițu, brut. 50 lei.

Mulțumindu-le în numele comi-
tetului parohial, Atotputernicul să-le
răsplătească.

Simeria, la 1 Iunie 1925.
În numele com. parohial
A. Dima
epitrop.
(430) 1—1

Nr. 535/925 adm.

Publicațiune.
Primăria comunei Șbișel pu-
blică arândarea prin licitațiune pu-
blică a dreptului de vânat din ho-
tarul comunei Șbișel pe timp de
3 ani, începând din 1 August 1925
până la 31 Iulie 1928.

Licitațiunea se va efectui în lo-
calul primăriei comunale Șbișel
în ziua de 12 Iulie 1925 oarele
11 a. m.

Condițiunile se normează în le-
gea Vănatului.

Șbișel, la 2 Iunie 1925.
I. Mitru, primar. Stăneasă, notar.

Nr. 532/925 adm.

Publicațiune.
Primăria comunei Căstău pu-
blică arândarea prin licitațiune a
dreptului de vânat din hotarul co-
munel Căstău pe timp de 3 ani
începând din 1 August 1925 până
la 31 Iulie 1928.

Licitațiunea se va efectui în loca-
lul primăriei comunale Căstău la
5 Iulie 1925 ora 11 a. m.

Condițiunile se normează în legea
vănatului.

Căstău, la 2 Iunie 1925.
V. Popovici Stăneasă
primar. (426) 1—1 notar.

Invățăcel,
având vârsta de 15 ani, cu ceva
școală, se primește la subscribul:
(413) 3—3 Ilie Lupșă
m. ferar, Orăștie, Str. Căstăului